

Kallias Ensemble

Mireia Tarragó, soprano

Helena Ressurreição, mezzosoprano

Roger Padullés, tenor

Ferran Albrich, baríton

Elena Rey, violí

Erica Wise, violoncel

Francisco Poyato, direcció musical i piano

Arranjaments de cançons folklòriques,
de Ludwig van Beethoven

Durada aproximada del concert: 60'
Aquest concert s'interpretarà sense pausa.

Diumenge, 12 de
desembre, 12:00 h

LUDWIG VAN BEETHOVEN

An à Bergli, WoO. 158a/18 (1818) [MT][HR]

Teppichkrämer-Lied, WoO. 158a/5 (1816) [RP]

Wegen meiner, WoO. 158a/3 (1816) [FA]

Akh, retxenki, retxenki, WoO. 158a/14 (1816) [HR]

Lilla Carl, WoO. 158a/17 (1816-17) [MT]

Seus lindos olhos, WoO. 158a/12 (1816) [RP][FA]

La gondoletta, WoO. 157/12 (1816) [RP]

Como la mariposa soy, WoO. 158a/20 (1816) [MT][HR]

Poszła baba po popiół, WoO. 158a/10 (1816) [RP]

Oj, oj upiłem się karzcmie, WoO. 158a/9 (1816) [FA]

Tiranilla española, WoO. 158a/21 (1816) [RP]

O Sanctissima, WoO. 157/4 (1817) [MT][HR][FA]

Schottisches Lied, WoO. 158c/6 (1816)

Charlie is my darling, WoO. 157/3 (1819) [MT][HR][FA]

Bonny Laddie, op. 108/7 (1815) [HR]

He promised me at parting, WoO. 154/12 (1812-13) [MT][RP]

Oh who, my dear Dermot?, WoO. 154/5 (1812-13) [MT]

The sweetest lad was Jamie, op. 108/5 (1815) [HR]

O sweet were the hours, op. 108/3 (1815) [FA]

Come fill, fill my good fellow, op. 108/13 (1815) [tots]

God save the King, WoO 157/1 (1816-17) [MT][RP][FA]

On the massacre of Glencoe, WoO. 152/5 (1810-13) [HR]

Again, my lyre, op. 108/24 (1815) [MT]

Auld lang Syne, WoO 156/11 (1818) [tots]

[MT] Mireia Tarragó

[HR] Helena Ressurreição

[RP] Roger Padullés

[FA] Ferran Albrich

Kallias Ensemble

El Kallias Ensemble neix amb la voluntat jugar amb la imaginació i les vivències del repertori liederístic per a grup. *Kallias o Sobre la bellesa* és com Friederich Schiller va anomenar el seu primer escrit sobre estètica que culmina amb les *Cartes sobre l'educació estètica de l'home*. En aquestes, Schiller conclou que la persona només és completa quan juga. No ens sembla casual que en molts idiomes fer música i jugar s'anomenin igual. La relació entre música, paraula, imaginació i el propi cos animat com a instrument és el camí que els membres de Kallias utilitzem per viure els *Lieder*. D'aquesta manera juguem a esdevenir protagonistes del que interpretarem i així permetre l'espontaneïtat indispensable per a un contacte emocional viu entre la música, nosaltres mateixos i el públic. Aquesta és la visió estètica per la qual Kallias apostà des d'aquest primer projecte.

Debuta a la Schubertiada.

Arranjamnets de cançons folklòriques, de Ludwig van Beethoven

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 — 1827)

Canço suïssa | Adaptació popular d'un poema de Johann Wolfgang von Goethe
An ä Bergli **A dalt de la muntanya**

An ä Bergli
Bin i gesässe,
Nach di Vögli
Hab ich geschaut;
Han gesunge,
Han gepfiffe,
Han Nestli
Dran gebaut.

A dalt de la muntanya
m'he assegut,
i els ocells
he contemplat;
han cantat,
han xiulat,
i han construït
els seus nius.

Auf ä Wiesli
Bin i gegange,
Nach die Imbli
Hab i geschaut;
Han gesummet,
Han gebrummet,
Han Zelli
Gebaut.

Per un prat
he caminat,
i les abelles
he contemplat;
han brogit,
han brunzit,
i han construït
moltes cel·les.

In ä Gartli
Hab i gestanne,
Lugt' i Schmetter-
Linge an;
Han gesoge,
Hangepfloge,
Gar zu schön hans
Gethan.

Per un prat
he caminat,
i les papallones
he espiat;
han refilat,
han volat
i han fet coses
molt belles.

Da kommt nu
Mein Hänsli,
Dem zeig i
Gar so froh,
Wie sie's mache,
Und mir lache,
Und machens
A so.

Illavors ha vingut
el meu Hansel
i l'hi he mostrat,
molt contenta,
el que tots ells fan,
i s'ha posat a riure
i jo he fet
el mateix.

Cançó tirolesa | Anònim

Teppichkrämerlied

I bin a Tyroler Bua, bin alleweil wohlau^f,
Auf d'Madel geh i sakrisch zu,
Trag Teppich zum Verkauf.
Da seh i Madeln schön und rar,
Bald blond, bald schwarz,
Bald weiß und braun,
So aner gäb i all mei Waar,
A T'roler is nit z'traun.

Kommt aber ane Alte her,
Die noch die Liebeshitzen kriegt,
Da nehm i gleich an Teppich her
Und werf'n ihr übers G'sicht.
Tyroler sind halt allweil klug,
Wann's kommen in a fremdes Land,
Der jungen Madeln kriegen's g'nug,
Mit d' Alten war's a Schand.

Cançó del venedor de catifes

Sóc un xicot tirolès, sempre de bon humor,
sóc molt agut amb les noies,
i em dedico a vendre catifes.
I així puc veure noies belles i exòtiques,
tant de rosses com de negres,
tant de blanques com de brunes,
i a més d'una li donaria tot el que tinc,
un tirolès no és de fier.

Però si arriba una vella
que encara sent ardors amorosos,
agafo tot seguit una bona catifa
i la llenço a la seva cara.
Car els tirolesos són sempre espavilats,
i quan van a un país estranger
li sobren les noies joves,
i seria vergonyós anar amb una vella.

Wegen meiner

Wegen meiner bleib d' Fräula
nur da ganz allein,
Wenn de Trud nicht hereinkommt,
so will ich was sein,
Sie ist gar ein wildes,
ein garstiges Tier,
Und wenn sie zu mir kommt,
so sutzelts an mir,
Drum geh ich in Keller
und sauf mich voll Muts,
So finds doch, wanns her kommt,
an mir noch was guts.
Wegen meiner kanns kommen,
wegen meiner kanns gehn,
Wegen meiner bleibt d' Fräula
nur immer dashen,
So ist doch der Hausmeister
aus aller Schuld,
So hab die Lissetel
und d' Fräula Geduld,
Weg'n meiner kann g'schehn,
weg'n meiner was will,
Wenn d' Trud kommt,
so halt sich die Fräula fein still.

Wegen meiner, weg'n unser,
wegen allen, wegen dir,
Wegen enka steh ich nur
als Schildwach allhier,
Und kommt auch der Teufel,
so weiß ich kein Wort,
So nehmits ihn beim Hörndl
und prügelts ihn fort,
Weg'n meiner, wegen unser,
wegen Herrn, der verrückt,
Gebt's acht, daß die Trud enk
nicht gar zu stark drückt.

Per mi

Per mi, que es quedí la senyoreta
tota sola,
i així, si no entra la bruixa,
jo seré quelcom;
ella és un animal
salvatge i dolent,
i quan ve cap a mi,
sento com un formigueig,
i per això me'n vaig a la cava
i m'embriago, animós,
perquè em trobi quelcom
de bo quan entri.
Per mi, pot venir
o se'n pot anar,
per mi, la senyoreta es pot
quedar allà ben quieta,
tota la culpa és sempre
del majordom;
que tinguin paciència
la Liseta i la senyoreta,
per mi poden fer
el que vulguin,
almenys, quan ve la bruixa,
la senyoreta s'està ben quieta.

Per mi, per nosaltres,
per tots, per tu,
per vosaltres, estic aquí
de sentinella!
I encara que vingui el diable,
jo no sé res,
l'agafo per les banyes
i el trec a garrotades,
per mi, per vosaltres,
pel senyor que està guillat,
aneu amb compte, que la bruixa
no us apreti massa!

Cançó russa | Anònim

Akh, retxenki, retxenki

Akh, retxenki, retxenki, kholodnie vodinki!
Vi, devuixki-sudaruixki, possobite plakati.

Possobite plakati, mila druga klikati!
Txto moi mili ne bejit, ali kto iego derjit?

Iego prejniaia milaia za ruki derjala,
a drugaia-to milaia v usta tselovala.

Cançó de bressol sueca | Carl M. Bellmann

Lilla Carl

Lilla Carl, sov sött i frid
Tids nog får du vaka.
tids nog se vår onda tid
och hennes galla smaka.
Vårlden är en sorgeö,
bäst man andas, skall man dö
och bli mull tillbaka.

Så är med vår lifs' tid fatt,
och så försvinna åren:
Bäst man andas godt och gladt,
så ligger man pa båren.
Lilla Charles skall tänka så,
när han se de blommer små,
som bepryda våren.

Cançó portuguesa | Anònim

Seus lindos olhos

Seus lindos olhos mal que me viram
crucis feriram meu coração.
Se Amor protege a chamma nossa
talvez se mova acompaixão.

Vir pode um dia d'encanto
qu'em que o pranto verti de em vão.
Se amor alenta esta esperança
em paz descansa meu coração.

Oh, rierols, rierols¹

Oh, rierols, rierols, aigües gelades!
vosaltres, noies-senyores, ajudeu-me a plorar.

Ajudeu-me a plorar, crideu al meu estimat!
El meu estimat no ha vingut, potser algú el reté?

La seva estimada anterior el retenia amb una mà,
i l'altra el petonejava a la boca.

Petit Carl

Petit Carl, dorm dolçament i en pau.
Prou aviat que t'hauràs de despertar
per coneixer aquests temps dolents
i tastar llur amargor!
El món és una illa de maldecaps;
enmig de la vida més plena arriba la mort,
i retornem a la pols.

Així passa amb la nostra vida,
i així passen els anys:
un hom viu alegre i feliç,
i de sobte jeu en el tüt.
Que el petit Carl hi pensi,
que vegi les delicioses flors
que ornen la primavera.

Els seus bells ulls²

Tot just els seus bells ulls em varen mirar,
varen ferir el meu cor.
Si l'amor protegeix aquesta flama,
potser tindrà compassió de mi.

Potser arribarà un dia encantador,
en el que el meu plor es verteixi sense raó.
Si l'amor encoratja aquesta esperança,
el meu cor descansarà en pau.

Cançó veneciana | Antonio Lamberti

La gondoletta

La Biondina in gondoletta
l'altra sera gomenà,
Dal piaser la poveretta
lasa in bota indormenzà.
La dormiva su sto brazzo,
mi ogní tanto la svegiava,
ma la barca che ninava,
la tornava a indormenzar.

Contemplando fisso fisso
le fatezze del mio ben,
quel viseto cussi slisso,
quela boca, quel bel sen.
Me sentiva drento al peto
una smania, un missiamento,
una spezie de contemto,
che no so come spiegar.

M'ò stufà po finalmente
de sto tanto so dormir
e gh'ò fato da insolente,
nè, mo avudo da pentir.
Perché oh Dio! che bele cosse
che gh'ò dito, e che gh'ò fato!
No mai più tanto beato
ai me zorni non son stà.

Bolero espanyol | Anònim

Como la mariposa soy

Como la mariposa soy que, por verte,
en la luz de tus ojos busco mi muerte.

Yo no sé si me quieres o si me olvidas,
sólo sé que yo vivo cuando me miras

Cançó polonesa | Anònim

Poszła baba po popiół

Poszła baba po popiół
i diabeł je utopił.
Ni popiołu, ni baby,
Tylko z baby, dwa szaby.

La gondoleta

Passejava la meva rosseta
l'altra nit en gondoleta,
i estava tan agradablement cansada
que la pobreta s'endormiscà.
Dormia en els meus braços,
i de tant en tant es despertava,
però amb el balanceig de la barca
es tornava a endormiscar.

Vaig contemplar atentament
las faccions de l'estimada,
aquella faç tan bella,
aquella boca, aquell bell pit.
Sentia a dintre meu
una agitació, un frenesi,
una mena de delit
que no sé com explicar.

Però al final em va molestar
tanta estona de dormir,
i del que vaig fer, insolent,
mai me n'hauré de penedir.
Perquè, Déu meu, quines coses
més belles vaig dir i vaig fer!
Mai no he estat tan feliç
en tota la meva vida!

Com la papallona sóc

Com la papallona sóc que, per veure't,
en la llum dels teus ulls busco la meva mort.

Jo no sé si m'estimes o si m'oblides,
només sé que jo visc quan tu em mires.

La dona va anar per llenya

La dona va anar per llenya,
i el diable la va ofegar a l'aigua.
No hi ha ni llenya ni dona,
de la dona sortiren només dues granotes.

Krakowiak, dansa polonesa | Anònim

Oj, oj upilem się karzcmie

Oj, oj upilem się karzcmie,
wyspałem się w sieni,
A Żydki psia juchi,
Kobiałke mi wzieni.

Oj, oj Żydzi kanalije
Oddajcie kobialOj,
cemże bede nosiuł
Krupy na korzałke

Cançó espanyola | Anònim

Tiranilla española

La tirana se embarca
de Cádiz para Marsella,
en alta mar la apresó
una balandra francesa.

Ay Tirana, retírate de España,
ay Tirana, huye los rigores,
ay Tirana, de la Convención!
Sí, sí, Tiranilla, sí, sí picarilla,
porque si te agarran, porque si te pillan,
pondrán tu cabeza en la guillotina.

Tirana que de amor muere
no llame muerte al morir,
que es morir por quien se adora
el más dichoso vivir.

Ay Tirana, retírate de España,
ay Tirana, huye los rigores,
ay Tirana, de la Convención!
Sí, sí, Tiranilla, sí, sí picarilla,
porque si te agarran, porque si te pillan,
pondrán tu cabeza en la guillotina.

Grande pena es el morir,
pero yo no la sintiera,
pues quien vive como yo,
de alegría le sirviera.

Ay Tirana, retírate de España,
ay Tirana, huye los rigores,
ay Tirana, de la Convención!
Sí, sí, Tiranilla, sí, sí picarilla,
porque si te agarran, porque si te pillan,
pondrán tu cabeza en la guillotina.

Oi, oi, em vaig emborratxar a la taverna⁵

Oi, oi, em vaig emborratxar a la taverna,
i mentre dormia la mona al rebedor.
uns jueus, malviatge!
m'han robat la cistella.

Oi, oi, maleïts jueus,
torneu-me la cistella!
oi, si no, amb què portaré l'ordi
per fer l'aiguardent?

Tiraneta espanyola

La tirana s'embarca
de Cadis per a Marsella,
en alta mar la fa presa
una balandra francesa.

Ai Tirana, torna a Espanya!
Ai Tirana, fuig dels rigors,
Ai Tirana, de la Convenció!*Sí, sí, tiraneta, sí, sí, murrieta,
perquè si t'agafen, perquè si t'enxampen,
posaran el teu cap a la guillotina.

Tirana que mor d'amor
no anomeni mort al morir,
car morir per qui s'adora
és el viure més feliç.

Ai, Tirana, torna a Espanya!
Ai, Tirana, fuig dels rigors,
Ai Tirana, de la Convenció!
Sí, sí, tiraneta, sí, sí, murrieta,
perquè si t'agafen, perquè si t'enxampen,
posaran el teu cap a la guillotina.

Gran pena fa el morir
però jo no la sentiria,
car a la que viu com jo,
li serviria d'alegria.

Ai Tirana, torna a Espanya!
Ai Tirana, fuig dels rigors,
Ai Tirana, de la Convenció!
Sí, sí, tiraneta, sí, sí, murrieta,
perquè si t'agafen, perquè si t'enxampen,
posaran el teu cap a la guillotina.

*Convenció jacobina del terror (1793-94)

Cançó siciliana | Anònim

O sanctissima!

O sanctissima!
O piissima!
Dulcis Virgo Maria!
Mater amata
intemerata
ora pro nobis.

Cançó escocesa | Anònim

Charlie is my darling

O Charlie is my darling,
the young chevalier.
“Twas on a monday morning,
when birds were singing clear;
that Charlie to the Highlands came,
the gallant chevalier.

O Charlie es my darling,
the young chevalier.
And many a gallant Scottish chief,
came round their Prince to cheer;
for Charlie was their darling,
the young chevalier.

O Charlie is my darling,
the young chevalier.
Now up the wild Glenavis,
and down by Lochy side;
young Malcolm leaves his shealing,
and Donald leaves his bride.

Oh, santíssima!

Oh, santíssima!
Oh, pietosíssima
i dolça Verge Maria!
Mare estimada
i immaculada,
prega per nosaltres!

Charlie és el meu estimat

Oh, Charlie és el meu estimat
i jove cavaller.
Era un dilluns al matí
mentre cantaven tots els ocells
quan arribà Charlie a les Terres Altes,
el valent cavaller.

Oh, Charlie és el meu estimat
i jove cavaller.
I molts valents caps escocesos
vingueren per aclamar el seu príncep,
car Charlie era el seu estimat
i jove cavaller.

Oh, Charlie és el meu estimat
i jove cavaller.
I ara, pujant per le feréstega muntanya,
o baixant per la falda de la vall,
el jove Malcolm abandona la seva casa,
i Donald deixa la seva núvia.

Bonny laddie, highland laddie

Where got ye that siller moon,
bonny laddie, highland laddie,
glinting braw your belt aboon
bonny laddie, highland laddie?
Belted plaid and bonnet blue,
bonny laddie, highland laddie,
have ye been at Waterloo,
bonny laddie, highland laddie?

Weels me on your tartan trews,
bonny laddie, highland laddie,
tell me, tell me a' the news,
bonny laddie, highland laddie!
Saw ye Bony by the way,
bonny laddie, highland laddie?
Blucher wi' his beard sae grey,
bonny laddie, highland laddie?

Or, that doure and deadly Duke,
bonny laddie, highland laddie,
scatt'ring Frenchmen wi' his look,
bonny laddie, highland laddie!
Some say he the day may rue;
bonny laddie, highland laddie,
ye can tell gin this be true,
bonny laddie, highland laddie.

Wou'd ye tell me gin ye ken,
bonny laddie, highland laddie,
aught o' Donald and his men,
bonny laddie, highland laddie?
Tell me o' my kilted Clan,
bonny laddie, highland laddie,
gin they fought, or gin they ran,
bonny laddie, highland laddie?

Bell noi de les terres altes

On has trobat aquesta lluna de plata,
bell noi de les terres altes,
que centelleja brillant en el teu cinyell,
bell noi de les terres altes?
Abris cenyit i gorra blava,
bell noi de les terres altes,
vas ésser a Waterloo,
bell noi de les terres altes?

M'grades amb els teus calçons escocesos,
bell noi de les terres altes,
dóna'm, dóna'm les notícies,
bell noi de les terres altes!
Has vist a Bony pel camí,
bell noi de les terres altes,
o a Blucher amb la seva barba grisa,
bell noi de les terres altes?

O a aquell tossut i maligne Duke,
bell noi de les terres altes,
espantant francesos amb la mirada,
bell noi de les terres altes?
Diuen que molts lamentaran el dia,
bell noi de les terres altes,
em pots dir si això és veritat,
bell noi de les terres altes?

Em vols dir tot el que saps,
bell noi de les terres altes,
sobre Donald i els seus homes,
bell noi de les terres altes?
Digues-me si els del meu clan,
bell noi de les terres altes,
van lluitar o van fugir,
bell noi de les terres altes?

Cançó irlandesa | William Smyth

He promised me at parting

He promis'd me at parting,
to meet me at the springtime here;
yet see you roses blooming,
the blossoms how they disappear.
Return my dearest Dermot!
Or sure the spring will soon be o'er;
fair long have blown the breezes,
oh! when shall I see thee more.

He went to look for treasures,
they're found they say in London town;
and tis for me he means them,
both golden store and silken gown.
I want but thee, my Dermot!
Nor silken gown, nor golden store;
fair long have blown the breezes,
oh! when shall I see thee more.

Why go to that great city,
oh why so far from Norah roam,
return to those that love thee,
there's little love so far from home.
Thou art not faithless, Dermot,
yet sure the spring is almost o'er,
fair long have blown the breezes,
oh! when shall I see thee more.

Em va prometre al partir

Em va prometre al partir
trobar-me aquí a la primavera,
però es veuen florir les roses
i com desapareixen les flors.
Torna, estimat Dermot!
Aviat haurà passat la primavera;
molt han bufat els vents,
oh, quan et tornaré a veure!

Va anar en busca de tresors,
diuen que se'n troben a la ciutat de Londres;
això per a mi significa
daurats joells i vestits de seda.
Jo només et vull a tu, el meu Dermot!
Ni daurades joies ni vestits de seda!
Molt han bufat els vents,
oh, quan et tornaré a veure!

Per què anar a aquella gran ciutat,
oh, tan lluny dels passeigs de Norah?
Torna al teu amor,
hi ha molt poc amor lluny de casa.
Tu no ets infidel, Dermot,
però la primavera és quasi acabada,
molt han bufat els vents,
oh, quan et tornaré a veure!

Oh! who, my dear Dermot

Oh! who, my dear Dermot,
has dar'd to deceive thee,
and what's the dishonour
this gold is to buy?
Back, back to thy tempter,
or Norah shall leave thee,
to hide her in woods,
and in desarts to die.

Oh lock at yon lark,
where the sky shines so brightly,
say why does it carol
its echoing lay:
Is't singing so gaily
and mounting so lightly,
because it finds gold
in the dawn of the day?

Oh! Dermot, thy heart
is with agony swelling,
for once it was honest,
and honour its law.
An Irishman thou,
and have bribes in thy dwelling!
Back, back, to thy tempter,
go, Erin go Bragh!

Oh, qui, estimat Dermot

Oh, qui, estimat Dermot,
ha gosat enganyar-te,
i quin deshonor vols comprar
amb aquests diners?
Torna'ls, torna'ls al teu temptador,
o Nora t'abandonarà,
per amagar-se en el bosc
i morir en el desert.

Oh, mira aquella alosa
on el cel lluu tan brillant,
digues, per què canta
la seva tonada que l'eco retorna?
Canta tan alegre
i vola tan lleugera,
perquè ha trobat or
en el capvespre del dia?

Oh, Dermot, l'agonia
ha inflat el teu cor,
que un dia era honest,
i l'honor era la seva llei.
Ets un irlandès,
i admets el suborn a casa teva!
Torna-ho, torna-ho al teu temptador,
i fes que Irlanda se n'enorgulleixi!

The sweetest lad was Jamie

The sweetest lad was Jamie,
the sweetest, the dearest,
and well did Jamie love me,
and not a fault has he.
Yet one he had,- it spoke his praise,
he knew not woman's wish to tease,
he knew not all our silly ways,
alas! the woe to me!

For though I loved my Jamie,
sincerely and dearly,
yet often when he wooed me,
I held my head on high;
and huffed and toss'd with saucy air,
ad danc'd with Donald at the fair,
and plac'd his ribon in my hair
and Jamie! pass'd him by.

So when the warpipes sounded,
dear Jamie, he left me,
and now some other maiden
will Jamie turn to woo.
My heard will break,- and well it may,
for who would word of pity say
to her who threw a heart away,
so faithful and so true!

Oh! knew he how I loved him,
sincerely and deary;
how I would fly to meet him!
Oh! happy were the day!
Some kind, kind friend, oh, come between,
and tell him of my alter'd mien!
That Jeanie has not Jeanie been
since Jamie went away.

Jamie era el noi més dolç

Jamie era el noi més dolç,
el més dolç i el més afectuós,
i Jamie m'estimava molt,
i no tenia ni un sol defecte.
Però sí que en tenia un, que l'ennoblia:
no coneixia les ganes de fastiguar de les dones,
no coneixia les nostres ximples habituds,
ai, maleïda sigui!

Car encara que m'estimava el meu Jamie
sincerament i amb molt d'amor,
sovint quan em festejava
jo li arrufava el nas;
i, tibada, despectiva i descarada,
ballava amb Donald a la fira,
i em posava als cabells la seva cinta,
i a Jamie, ni me'l mirava!

Per això quan sonaren les gaites de guerra,
l'estimat Jamie em deixà,
i ara deu estar festejant
a alguna altra noia.
Se'm trencarà el cor, i ben bé que pot,
perquè qui dirà una paraula de consol
a aquella que va menysprear un cor
tan fidel i tan constant?

Ah, si pogués saber com l'estimo,
sincerament i amb molt d'amor,
que feliç volaria per trobar-lo!
Quin dia més feliç no seria!
Si intervingués algun amic amable
i li expliqués com ha canviat la meva actitud!
Que Jeanie no ha estat mai més Jeanie
des que Jamie se'n va anar!

Oh sweet were the hours

Oh! sweet were the hours,
when in mirth's frolic throng
I led up the revels with dance
and with song;
when brisk from the fountain,
and bright as the day,
my spirits o'erflow'd,
and ran sparkling away!

Wine! Wine! Wine!
Come bring me wine to cheer me,
friend of my heart!
come pledge me high!
Wine! till the dreams of youth
again are near me,
why must they leave me,
tell me, why?

Retourn, ye sweet hours!
once again let me see
your airy light forms
of enchantment and glee;
come, give an old friend,
while he crowns his gay glass,
a nod as you part,
and a smile as you pass.

Wine! Wine! Wine!
Come bring me wine to cheer me,
friend of my heart!
come pledge me high!
Wine! till the dreams of youth
again are near me,
why must they leave me,
tell me, why?

I cannot forget you,
I would not resign,
there's health in my pulse,
and a spell in my wine;
and sunshine in Autumn,
tho' passing too soon,
is sweeter and dearer
than sunshine in June.

Wine! Wine! Wine!
Come bring me wine to cheer me,
friend of my heart!
come pledge me high!
Wine! till the dreams of youth
again are near me,
why must they leave me,
tell me, why?

Jamie era el noi més dolç

Oh, que dolces eren les hores,
quan entre una multitud alegre i enjogassada,
dirigia la gatzara amb danses
i cançons!
Quan animat per la beguda,
i brillant com el dia,
el meu esperit vessava
i s'escapava centellejant!

Vi, vi, vi!
Vine i porta vi per a alegrar-me,
amic del meu cor!
Vine amb grans promeses!
Vi! fins que els somnis de la joventut
tornin a estar ben a prop meu!
Per què m'han d'abandonar,
digues-me, per què?

Torneu, dolces hores!
Deixeu-me veure un altre cop
les formes etèries i lleugeres
del vostre encís i la vostra joia;
veniu, doneu-li a un antic amic,
mentre buida alegre la seva copa,
una salutació quan marxeu,
i un somriure tot passant.

Vi, vi, vi!
Vine i porta vi per a alegrar-me,
amic del meu cor!
Vine amb grans promeses!
Vi! fins que els somnis de la joventut
tornin a estar ben a prop meu!
Per què m'han d'abandonar,
digues-me, per què?

No puc oblidar-vos,
i no hi vull renunciar,
hi ha salut en el meu pols,
i gust en el meu vi;
i la llum del sol de la tardor,
encara que s'acabi massa aviat,
és més dolça i amable
que la llum del sol de juny.

Vi, vi, vi!
Vine i porta vi per a alegrar-me,
amic del meu cor!
Vine amb grans promeses!
Vi! fins que els somnis de la joventut
tornin a estar ben a prop meu!
Per què m'han d'abandonar,
digues-me, per què?

Cançó escocesa | William Smyth

Come fill, fill, my good fellow

Come fill, fill, my good fellow!
fill high, high, my good fellow,
and let's be merry and mellow,
and let us have one bottle more.
When warm the heart is flowing,
and bright the fancy glowing,
oh! shame on the dolt would be going,
nor tarry for one bottle more!
Come fill, fill, my good fellow!
fill high, high, my good fellow,
and let's be merry and mellow,
and let us have one bottle more.

My Heart, let me but lighten,
and Life, let me but brighten,
and Care, let me but frighten,
he'll fly us with one bottle more!
By day, tho' he confound me,
when friends at night have found me,
there is Paradise around me,
but let me have one bottle more!
Come fill, fill, my good fellow!
fill high, high, my good fellow,
and let's be merry and mellow,
and let us have one bottle more.

So now, here's to the Lasses!
See, see, while the toast passes,
how it lights up beaming glasses!
Encore to the Lasses encore.
Well toast the welcome greeting
of hearts in union beating,
and oh! for our next merry meeting,
huzza! then for one bottle more!
Come fill, fill, my good fellow!
fill high, high, my good fellow,
and let's be merry and mellow,
and let us have one bottle more.

Vine i omple, omple, estimat amic

Vine i omple, omple, estimat amic!
Omple fins dalt, estimat amic,
i alegram-nos i embriaguem-nos,
i porta una altra ampolla!
Quan el cor batega, càlid,
i la imaginació s'encén, brillant,
oh, seria vergonyós que un idiota
no restés per una altra ampolla!
Vine i omple, omple, estimat amic!
Omple fins dalt, estimat amic,
i alegram-nos i embriaguem-nos,
i porta una altra ampolla!

Cor meu, deixa que m'alegri,
vida meva, deixa que m'encengui,
preocupacions, deixeu-me només témer
que fugi amb una ampolla més!
De dia, em sento confós,
si he trobat amics durant la nit,
tinc un paradís al meu voltant,
porta'm una altra ampolla!
Vine i omple, omple, estimat amic!
Omple fins dalt, estimat amic,
i alegram-nos i embriaguem-nos,
i porta una altra ampolla!

Així, doncs, brindem per a les noies,
mireu, mireu, mentre brindem,
què radiants s'encenen les copes!
Una altra per les noies, una altra!
Bé, brindem per donar la benvinguda
a tots els cors que bateguen junts,
i oh! pel nostre pròxim alegre encontre,
visca! encara una altra ampolla!
Vine i omple, omple, estimat amic!
Omple fins dalt, estimat amic,
i alegram-nos i embriaguem-nos,
i porta una altra ampolla!

Cançó anglesa | Henry Carey

God save the King

God save our Lord the King!
Long live our gracious King!
God save the King!
Send him victorious,
Happy and glorious,
Long to reign over us,
God save the King!

O Lord, our God, arise,
Scatter his enemies
And make them fall!
Confound their politics,
Frustate their knavisch tricks,
On thee our hopes we fix,
God save us all!

Thy choicest gifts in store,
On him be pleased to pour,
Long may he reign!
May he defend our laws,
And ever give us cause,
To sing, with heart and voice,
God save the King!

Déu guardi el rei

Déu guardi el nostre senyor, el rei!
Llarga vida al nostre graciós rei!
Déu guardi el rei!
Que sigui victoriós,
feliç i gloriós,
que regni molts anys damunt nostre,
Déu guardi el rei!

Oh Déu, nostre Senyor, vine
i dispersa els seus enemics,
i fes-los caure!
Confon la seva política,
frustra les seves arteres argúcies,
posem en tu les nostres esperances,
Déu ens guardi a tots!

Alegra't de concedir-li
els bens escollits que guardes,
i que pugui regnar molts anys!
Que defensi les nostres lleis,
i ens doni sempre motiu
per cantar, de tot cor i ben fort:
Déu guardi el rei!

Cançó irlandesa | Sir Walter Scott
On the Massacre of Glencoe

Oh! tell us, Harper, wherefore flow
thy wayward notes of wail and woe
far down the desert of Glencoe,
where none may list their melody?
Say, harp'st thou to the mists that fly,
or to the dun deer glancing by,
or to the eagle, that from high
screams chorus to thy minstrelsy?

No not to these, for they have rest,
the mistwreath has the mountain crest,
the stag his lair, the erne her nest,
abode of lone security.
But those for whom I pour the lay,
not wildwood deep, nor mountain grey,
no this deep dell that shrouds from day,
could screen from treach'rous cruelty.

The hand that mingled in the meal,
at midnight drew the felon steel,
and gave the host's kind breast to feel,
meed for his hospitality.
The friendly hearth which warm'd that hand,
at midnight arm'd it with the brand
the bade destruction's flames
expand
their red and fearful blazonry.

Long have my harp's best notes
been gone,
few are its strings, and faint their tone,
they can but sound in desert lone
their greyhair'd master's misery.
Were each grey hair a minstrel string,
each chord should imprecations fling,
'till startled Scotland loud
should ring,
“Revenge for blood and treachery!”

En la matança de Glencoe

Oh! explica'ns, arpista, per què has adreçat els sons
caprichosos dels teus laments i els teus gemecs
cap el desert de Glencoe,
on ningú no pot sentir la teva melodia?
Digues, toques per a les boires que baixen,
o per al cérvol terrós que ens contempla,
o per a l'àliga que des de les altures
ajunta els seus crits a les teves trobes?

No, no és per a ells, car ells poden reposar,
l'espiral de la boira té el cim de la muntanya,
el cérvol el seu cau, l'àliga el seu niu,
un resguard solitari i segur.
Però aquells als quals dedico la meva cançó,
cap profund bosc salvatge, ni cap muntanya grisa,
cap profunda vall que s'oculta del dia,
els podria amagar la cruel traïció.

Però la mà que havia compartit el menjar,
agafava a mitjanit l'espasa traïdora,
i feia sentir a l'amable pit de l'amfítrió
la recompensa per la seva hospitalitat.
El cor amistós que donava calor a aquella mà,
s'armava a mitjanit amb l'acer
i ordenava que flamrades de destrucció
escampessin
el seu rogenc i horrible blasó.

Fa temps que li falten les millors notes a la
meva arpa,
poques cordes li queden, i feble és el seu so,
només pot fer sentir en solitaris deserts
la música del seu mestre enveilit.
Però si cada cabell gris fos una corda de trobador,
cada corda sonaria amb maledicions,
fins que l'horroritzada Escòcia pogués cridar
ben fort:
“Venjança per la sang i la traïció!”

Again, my Lyre

Again, my Lyre, yet once again,
with tears I wake thy thrilling strain!
O sounds to sacred sorrow dear,
I weep, but could for ever hear!
Ah! cease! nor more past scenes recall,
ye plaintive notes! thou dying fall!
For lost, beneath thy lov'd control,
sweet Lyre! is my dissolving soul.

Around my airy forms appear,
and Seraphs song are in mine ear!
Ye Spirits blest, oh bear away
to happier realms my humble lay!
For still my Love may deign to hear
those human notes, that once were dear!

Un altre cop, lira meva

Un altre cop, lira meva, un altre cop desperto
amb llàgrimes els teus sons emocionants.
Oh, tonada de l'estimada i sagrada pena,
ploro, però et podria escoltar eternament!
Ah! Calla! No em recordis més escenes del passat,
afligida tonada, deixa de sonar!
Car la meva ànima desenganyada, dolça lira,
està perduda sota el teu estimat control!

Apareixen al meu voltant formes etèries,
i sento ressonar cançons de serafins!
Esperits santificats, oh, emporteu-vos
les meves humils cançons a regnes més feliços!
Car el meu amor potser encara es dignarà escoltar
aquestes humanes tonades que un dia estimà!

Cançó escocesa | Robert Burns

Auld lang Syne

Should auld acquaintance be forgot
And never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot
And days ' lang syne?

For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne,
We' ll tak a cup o' kindness yet,
For auld lang syne!

We twa hae run about the braes,
And pa'd the gowans fine,
But we' ve wander'd mony a weary foot
Sin' auld lang syne.

For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne,
We' ll tak a cup o' kindness yet,
For auld lang syne!

And there's a hand my trusty fiere,
And gie's a hand o' thine;
And we' ll take a right good-willie waught
For auld lang syne.

For auld lang syne, my dear,
For auld lang syne,
We' ll tak a cup o' kindness yet,
For auld lang syne!

Els vells temps passats

Hem d'oblidar les antigues coneixences
i no evocar-les mai en la ment?
Hem d'oblidar les antigues coneixences
i els dies passats ja fa molt de temps?

Pels vells temps passats, amic,
pels vells temps passats,
ens prendrem ara una bona copa,
pels vells temps passats.

Havíem recorregut tots dos els turons
collint belles margarides,
però després hem caminat amb passes fatigades
en els vells temps passats.

Pels vells temps passats, amic,
pels vells temps passats,
ens prendrem ara una bona copa,
pels vells temps passats.

Però dóna'm la mà, mon fidel company,
dóna'm la teva mà;
i prendrem una copa de bona voluntat,
pels vells temps passats.

Pels vells temps passats, amic,
pels vells temps passats,
ens prendrem ara una bona copa,
pels vells temps passats.

Traduccions de Manuel Capdevila i Font, excepte ¹ Elena Beloborodova, ² Helena Ressurreição i ³ Ursula Bardlowska.

El Kallias Ensemble agraeix la col·laboració en la revisió i dicció dels textos antics a: Thérèse Chappuis (suís), Elena Beloborodova (rus), Frey Pau Franzen Caruz (suec), Helena Ressurreição (portuguès), Iorio Zennaro (venecià), Urszula Bardlowska (polonès) i Lucy Anderson (escocès).